

Elkaars deuren tot onszelf,
dat zijn wij, wil en dank,
moed en wil ten spijt.
Wij zijn elkaar, elkaar niet,
dat zijn wij. Poorten naar
de eeuwigheid, naar hier.
Spijkers waaraan iets hangt.
Het is klein wat ik wil zeggen
maar het weegt, ik zwijg het,
kijk dan toch, ik zwijg het
met gebalde vuisten uit.

Mark Boog

*In: I. Schaterlachend dansen wij het korenveld in
Uit: Liefde in tijden van brand
Uitgeverij Cossee, Amsterdam (2019)*

“Wij zijn spijkers waaraan iets hangt.